ДНЕВНИКЪ

(стенографический)

на

ОБЛАСТНОТО СЪБРАНИЕ ШЕСТА РЕДОВНА СЕССИЯ.

IX ЗАСѢДАНИЕ, ВЪ ПОНЕДѢЛНИКЪ НА 5 НОЕМВРИЙ 1884 Г.

(Начало на 1 часъ и 15 минути слѣдъ пладнѣ, подъ предсѣдателството на Г-на Д-ра Хаканова).

Предсѣд.: (Звъни) Засѣданието е отворено. Въ днешното засѣдание присѫтствуватъ, 41 депутати, отсѫтствуватъ съ отпускъ: Серафимовъ, Бракаловъ, Стоиловъ, Матакиевъ и Епископъ Гервасий.

Г-нъ секретарь ще прочете протокола на миналото засѣдание.

Секр. Костовъ (Чете го).

Предсѣд.: Желае ли нѣкой да направи нѣкоя бѣлѣжка върху протокола? (Не желае). Събранието приема ли? (Приема). Пристѫпваме на дневенъ редъ: на първий дневенъ редъ има прочитание рапорти на законодателни комисии. Ако има нѣкой готовъ, да заповѣда г-нъ Докладчика на трибуната. (Нѣма) Тъй като нѣ се яви никой докладчикъ, то пристѫпваме на втори дневенъ реръ: запитването на Г-на Д-ра Янколова. Споредъ правилникътъ г-нъ Янколовъ има думата.

Д-ръ Янколовъ: Както знае почитаемото Събрание, остава г-нъ Дир. на Финанциитѣ, да отговори на моето запитване. Тъй като г-нъ Дир. на Финанциитѣ присѫтствува и ако е въ състояние да отговори на запитването ми, азъ ще го помоля и послѣ си задържамъ правото да отговоря.

Дир. на Финанциитѣ: Г-да, въпросътъ който повдигна почит. Карловский представитель е много семпль и много прость, а колкото много е прость толкозъ е затрудненъ въ растояние на 5 години. Азъ мога да кажа, въ какво състояние се намира, и послѣ ще поговоря за неговитѣ мѫчнотии. Споредъ законитѣ на империята, виното, ракията и другитѣ спиртливи питиета, тамъ дѣто се фабриковатъ зема се въ полза на ковчега извѣстно право. Послѣ може да се експедиратъ въ всичката империя безъ друго. Ако ли отива виното презъ морето или за Европа зема се 1% износно право. Тоя е законътъ който ни ржководи.

Отъ както сѫществува нашата автономна область, плаща се за това гдѣто се произвежда правото 10%. Значи че нашата область има право колкото произведение произвожда да зема това за своя ковчегъ.

Има нататъкъ членъ 197 на Орг. Уставъ който казва че отъ нашата область за империята нѣма никакви митни граници, и отъ този членъ излиза, че всички ракии и

спиртни питиета, които излазятъ отъ насъ, иматъ свободно обращение въ всичкитѣ провинции на империята, ако отидатъ въ Европа, щомъ захване нашийтъ търговецъ да ги изнася презъ Деде-агачъ за Европа, намѣсто да се извежда този законъ, толкозъ ясенъ, зема се тамъ по 10%. И тъй упреки съ всичкитѣ заявления, които направили търговцитѣ и правителството, неможахме никакъ да принудимъ Високата Порта, да не зема тѣзи проценти, за да нѣма отегчение за нашитѣ стоки.

Този въпросъ се повдигна първи пѫть, малко подиръ началото на нашето въстановление на управлението, и при всички старания, които нашето правителство положи, за да убѣди Портата, че това нѣщо е съвършенно противозаконно, не можа да достигне до никакъвъ резултатъ. Въпросътъ остана висящъ, до какъ нашата область почна да произвожда алкохоли. Изъ гореказаното слѣдва, че всички алкохоли, които се произвождатъ въ нашата область, трѣбва да бѫдѫтъ свободни отъ тия даждия, както е предвидено въ законитѣ на империята и въ законитѣ на нашата область. А Почитаемата Порта не обърна никакво внимание върху това да се освободатъ нашитѣ алкохоли.

Аргументитѣ, които има Портата да слѣдва това да върши, сѫ слѣдующитѣ: едно че търговскитѣ трактати, съ които би щѣло да се оздрави транзитътъ на транспортитѣ, които отиватъ изъ една провинция въ друга или изъ нашата провинция въ Европа, и които отиватъ прѣзъ нашитѣ митници, тия нѣща не ѝ позволявали да се съобразява съ закона и да пропуща безъ акцизно право нашитѣ вина.

Правителството е зело чрѣзъ обширна кореспонденция да докаже, че нѣма никакво сношение, нито онова което става съ други дѣржави, нито онова, което се касае за прекарване стоки транзитни, съ този въпросъ, а съгласно съ законитѣ на империята, произведенията на нашата область трѣбва да се допущатъ безъ акцизно право.

Портата казва просто: нека се укаже правото . . . (Гласове: произволъ) може би е това право на посилния. — а върху това не слѣдва да говоримъ.

Ако се види кореспонденцията, ще излѣзе, че Портата нѣма никакво право въ това, и че взема това право противозаконно. Правителството като е имало въ послѣдне врѣме предъ видъ, че този въпросъ се повдигна изново, пакъ е заявило това на Портата.

И въобще могѫ да ви увѣря, както ще видите изъ кореспонденциитѣ, че правителството не пропуща никакъвъ случай да защити правата на нашата область; нъ като нѣма други срѣдства, за да може да преудолѣе на тия мѫчнотии, та се намира въ невъзможность.

А колкото за въпросътъ повдигнатъ за вината въ Деде-Агачь, правителството чувствува, че като се развие друга индустрия за произвождание на алкохоли, която подпомага на други произведения, които нѣматъ изходъ изъ нашата область, то всички желания да може да се даде насърдчение на нашата индустрия и да се уравновеси съ това житното произведение ще бѫдатъ излишни. Съ този въпросъ за консумация повече житни произведения, е свързанъ въпросътъ на Деде-агачкитѣ вина.

По-лесно ще бѫде, ако приеме Събранието като се каже на правителството, да освободи нашитѣ алкохоли, които излазятъ за въ България и Турция отъ тукашното даждие; нъ правителството спира това обстоятелство при разрѣшаванието на този въпросъ, понеже се бои да не развали и въпросътъ за онѣзи стоки, които излазятъ изъ нашата область за Едирне и чрѣзъ Деде-Агачь за Европа, за да не може този въпросъ да ни побърка и да кажатъ тамъ: понеже вий не взимате право за фабрикатъ, то ние ще го вземемъ.

Почитаемото Събрание е свободно, като обмисли този въпросъ и види кореспонденцията, да дойде на помощь на правителството за да може да рѣши веднажъ за всѣкога този въпросъ.

Въпросътъ може да се усложни и да закъснѣе повече, но Събранието преди да види рѣшението на този въпросъ, мисля че не може да се занимае съ него, не може да освободи алкохолитѣ отъ домашното акцизно право, защото както казахъ, правителството го е страхъ, че Портата ще каже: като не земате вий акцизно право на алкохолитѣ, то азъ ще ви зема.

А колкото за общий въпросъ за спиртливитѣ питиета, които се изнасятъ за Европа, и той не е рѣшенъ, защото правителството се намира въ голѣма невъзможность да го рѣши, тъй като Портата не благоволи да отговори, при всичко че е признато правото на Източна Румуелия.

Д-ръ Янковъ: Отъ казаното на г. Дир. на Финанциитѣ ви виждате, въ какво положение се намира тая работа. Азъ съ удоволствие констатирамъ усилията, които правителството е употрѣбило, отъ нѣколко години насамъ, за да помогне на търговцитѣ въ Областьта, които отъ нѣколко години насамъ искатъ да се възползуватъ отъ търговията на вина, именно тогава, когато въ Франция толкова много се трьсатъ винаата, по слѣдствие на това, че въ тая страна както и ви знаете лозята сж разорени отъ филлоксерата. Но може ли човѣкъ да не съжалява и да не нарича произволъ това, което се върши отъ страна на Портата? Наистинна малки сме и трѣбва да благоговѣемъ предъ по-силнитѣ; но когато има единъ Ор. Уставъ, който е подписанъ отъ великитѣ сили и отъ сузерена на тая дьржава, не трѣбва да се боимъ, трѣбва да кажемъ, че ние страдаме и че трѣбва да се махне това, но не само да искаме обѣщания, да изразяваме скърбь къмъ Правителството, защото съ това мисля нищо нѣма да направимъ.

Портата казва: понеже ви сте малки и азъ съмъ вашъ пестунъ, трѣбва да се подчините на моитѣ распорѣждания. Но до тогава до кагато става това нѣщо, може въ Франция да почнатъ да излизатъ пакъ вина, тогава пакъ пропада всичката наша търговия. При всичкитѣ тия огромни загуби нека земемъ предъ видъ оскърблението и нарушението на закона, който казва: че нѣма никаква митница между нашата Область и Царството. Може ли нѣщо да бѫде по-разбрано? Искатъ въ всѣки 31 день на мѣсецътъ да плащаме 30,000 лири и да имъ даваме приходитѣ отъ гюмрюцитѣ и пр. Когато ние искаме облѣгчение казватъ ни: имате задължения, а не и правдини. Дѣ се е видѣло и чуло такова нѣщо? Отъ лошата воля да направатъ нѣщо добро за насъ не искатъ да направатъ и за себѣ си. Трѣбва да знаятъ, че въ тая работа не е само нашъ интересъ, но и интересъ на Портата. Ако нашата страна се развие, то всѣка година може споредъ источницитѣ на страната, да се увеличава и данъкътъ къмъ Портата и послѣднята ще може да земе повече; а тая намѣсто да ни прави улеснения да напредваме, туря ни пречки. Коя е ползата за насъ? Кои сж ония развивания? И двѣтѣ сж просто банална работа. Портата казва, че понеже се оттѣглиха отъ нашата власть, да имъ права всѣкакви пречки за напредъкъ. Това значи тѣхния начинъ на дѣйствие. Друго нищо не значи. Слѣдователно много думи или приказки ще бѫдатъ излишни. Отъ думитѣ на г. Дир. на Финанциитѣ видехме, че нѣма освѣнъ да дадемъ едно название на тоя начинъ на дѣйствие; а отъ друга страна да се погрижимъ да направимъ нѣкои постѫпки, които да доведатъ до окончателенъ резултатъ.

Какво можемъ да направимъ въ това отношение? Едно само можемъ. Доклѣ трае

настоящата сесия на Обл. Събрание, да заставимъ правителството, телеграфически да попита Портата: Чл. 197 въ сила ли е или не; нашата Область отдѣлна ли е отъ Турция или не? Тия въпроси трѣбва да се рѣшатъ. Ако тия въпроси се рѣшатъ въ положителна смисль, тогава защо Портата ни прави тия пречки? Отъ друга страна можемъ като самата Порта, слѣдъ толкова годишно слѣдвание, старание, оплаквание и усилие отъ страна на нашето Правителство, си прави оглушки, да правимъ и ние оглушки. Когато дойде врѣме за плащание, да не плащаме. Който има задължение, трѣбва да има и правдини, а нашитѣ правдини се тъпчатъ. Трѣбва да се зематъ енергически мѣрки, съ кихание се работа не върши.

Като изслушамъ почит. ми събратия, които можатъ да взематъ участие по тоя много жизненъ въпросъ, можа да направа предложение.

Х. Д. Х. Бояджиевъ: Отъ обясненията, които се дадоха отъ Правителството, се види, че то е употрѣбило всички възможни срѣдства да приклони В. Порта, да се съобрази съ законитѣ въ Империята, и съ основний законъ на Областьта, когото тя сама е подписала. Наистинна г. Д-ръ Янколовъ приведе 197 чл. на Ор. Уставъ, който казва: че никаква митница не може да сѫществува между нашата Область и Империята; защото за зла честь ние сме още Область на Империята, за това такова раздѣление между нашата Область и Империята не може да има. Но колкото и да казваме, все ще дойдемъ до това заключение, че това е незачитание на закона, че е произволъ и т. н., и всичкитѣ тия казвания ще си останатъ тукъ. Както знаемъ много пѫти не сѫ се земали въ внимание нашитѣ рѣшения, не само отъ В. Порта, но и отъ нашето правителство. За това друго рѣшение да земе Обл. Събрание не може, освѣнъ да оставимъ работата тъй. Намѣсто ние да насърдчимъ фабрикантитѣ, които изкарватъ аякълъ или вина за Европа, тѣ се облагатъ съ единъ данъкъ отъ Областьта, второ отъ Империята. Намѣсто да ги насърдчимъ да се подигне тая малка свѣтлина на индустрията ни, която нѣколцина желаятъ да извадатъ въ нашата страна, нѣма освѣнъ, ако почит. Събрание, споредъ моето скромно мнѣние, желало би да земе такива мѣрки: слѣдъ като правителството още единъ пѫть употрѣби усилията и припомни основний законъ на нашата Область и законитѣ на Империята, което и самата Порта признава, че това е тъй, правителството да пристѫпи къмъ тая мѣрка, която ще бѫде едничката, да може да запази законътъ и нашитѣ търговци отъ двойно плащание на акцизъ: Ако Портата настоява да зема мито, нѣма освѣнъ нашата Область да наложи на ковчега си, да заплаща на търговцитѣ тия втори пѫть платени мита и когато дойде врѣме, да се плаща Областната данъ на Портата, съгласно съ Ор. Уставъ, да се направи една смѣтка отъ търговцитѣ, които плащатъ въ Деде-Агачь или Едрене, и слѣдъ като представатъ квитанции, да имъ се повърнатъ назадъ паритѣ отъ нашето ковчежничество. Отъ друга страна количеството дадено срѣщу тия квитанции, да се мине въ смѣтка на Портата, срѣщу Областната данъ. Само по тоя начинъ ще може да запазимъ нашитѣ правдини гарантирани отъ Ор. Уставъ. Поне това е въ интересътъ ни, и когато само направимъ смѣтка, колко сѫ платили нашитѣ търговци, което безправедно е зела Портата, да ги пресмѣтнемъ на нашата данъ къмъ нея. Това е по-добрѣ, отъ колкото разни показания на закона. Тѣ го знаятъ, че това е тъй и не е възможно никакво претълкувание на тоя членъ отъ Ор. Уставъ. Просто никакви мита не може да зема Портата на нашитѣ произвѣдения, но тя не иска и да знае това.

Аргириадисъ: (Говори по грѣцки)

Хр. Гендовичь: Г-да! Азъ нѣма да се впускамъ дълго и широко въ тоя въ-

просъ, понеже е много важенъ за нашата Область, нещастната наша Область, както ще я нарека азъ. Благодаря на г. Д-ра Янколова, който подигна въпроса, понеже всѣки се интересува за него, сѫщо и г. Бояджиева; за жалость г. Аргириадисъ неможахъ добрѣ да разбера. (Аргириадисъ: земи си драгоманинъ. Предсѣд.: Моля да не пресичате оратора. Прон. смѣхъ). Азъ не съмъ задоволенъ отъ отговорътъ на г. Дир. на Вѫтр. Дѣла. (Гласове: на Дир. на Финан.) Тоя въпросъ можеше много лесно да се рѣши, отъ страна на правителството, ако настояваме енергично. Ний ако не земемъ мѣрки, ако не улеснимъ търговията, трѣбва да станемъ или падари или файтонджий. Чл. 197 говори, че нѣма никакви митници между Империята и Областьта. Азъ казвамъ само толкова, че ако искаше почит. Правителство да настои върху тоя въпросъ, можеше да го рѣши. Като забѣлѣжите, че нѣкои търговци, както азъ мисля, че мнозина отъ васъ се занимаватъ съ търговия и индустрия, $^1/_4$ се занимаватъ съ винарство, защото неможатъ да упражнятъ комодно своята търговия, то захващатъ да я напущатъ. Азъ неможа да разбера какво да правимъ ние, освѣнъ да сгърнемъ рѫцѣ и да мълчимъ; за това, ако г. Дир. на Финан. бѣше настоялъ енергично предъ В. Порта, (Смѣхъ) то може да се рѣши по волята на тоя въпросъ. За това азъ скърбя, за това нѣщо. Повече нѣма да кажа нищо.

Д. Бракаловъ: Г да! Въпросътъ е почти изчерпанъ, нъ нека ми е позволено да кажа и азъ двѣ думи върху него. А именно за това въпросътъ не е изчерпанъ. (Гласове: не е изчерпанъ). Може би по желанието на г. Гендовичь да е изчерпанъ. (Смѣхъ).

Интерпелацията на г. Д-ръ Янколовъ колкото и да има важность, падна сама по себѣ си, съ странний отговоръ на Дир. на Финан. Отговоръ такъвъ, като си сгърна рѫцѣ и каза, че една дълга преписка, въ разстояние на 4 години, уморила както него така и правителството; и всички които заставяли правителството да прави това, уморявали го; и чухте още, че Турското правителство било се придържало до право raison de plus fort. Тур. Прав. било силно, а нии като малки, трѣбвало да мълчимъ, да ни мачкатъ, както искатъ. По слѣдствие на това, призова това Събрание, което е толкова безсилно, върху което Турското правителство упражнява произволътъ на произволитѣ си; да тъпче законътъ, който ни е даденъ не отъ него (тур. прав.), а ни е наложенъ отъ цѣлата Европа; да тъпче нашитѣ автономни правдини, и въ сѫщото врѣме да ни туря въ такава алтернатива, да не ни позволява да се ползуваме отъ това което произвождаме. На това основание правителството въ своето недоумѣние, призова нашето безсилно Събрание да му помогне. Ний нѣмаме 500,000 байонети да му помогнемъ. Ний сме една область, едно парче отъ турската империя, само съ едни автономни права. Само тогава можахме да помогнемъ, ако можахме да имаме сила; силата се убива съ друга сила; а резонътъ се убива съ почитание на правата, съ почитание на правителството. Това тъй се разбира. Сеге азъ неможа да разумѣя, какъ нашето автономно правителство, което е въ рѫцѣтѣ на хора, които сѫ предизвикани да ни управляватъ, защо не сѫ имали толкова дѣятелность и морална сила, щото да дадатъ на чорбаджията си да разбере, че това е въ врѣда колкото за него, толкова по-врѣдно за насъ, които плащаме данъкъ. За това и азъ поддържамъ г. Аргириади, че не кандисвамъ, че сѫ изчерпани всички мѣрки и да ни казватъ: елате на помощь. Нъ каква помощь ще ви дадемъ? Намѣсто г. Дир. на Финан. да прави тревога и да вика на помощь, дѣто нѣма мѣсто за тревога; азъ мисля, че може да имать сила съ която да дадатъ на Турското правителство да разумѣе, че това както е въ врѣда на населението, което плаща данъкъ, тъй и на самото него. И ако не ще да разумѣе, то мисля, че има по друго срѣдство, а не единственното, което каза

г. Бояджиевъ, че трѣбало да плащаме на хората които си изнасятъ отъ тукъ вината; да имъ плащаме акциза който неправедно зима турското правителство, да държимъ квитанциитѣ и послѣ когато плащаме данъкъ, да прихващаме това количество което сме платили. Тая е хубава идея, нъ не е практична и на практика не ще излѣзе тъй; защото имаме фактове, които показватъ противното. Тогава какво ще направимъ? Ще батърдисаме областьта съ тия разноски, които ужъ ще се прихванатъ на данъка и ще остане бюджета съ нѣколко милиона ачикъ. Моля Събранието да рѣши въ тая смисль, нъ не зная да ли нашето автономно правителство почита рѣшенията на това Събрание. Г. Дир. на Финан. може при едно предписание на Глав. Управитель да плати данъка и ний много слабо ще да си помогнемъ съ тия платени квитанции, които ще да държимъ. Азъ мисля, че има по-радикални мѣрки, и азъ ще ги кажа, понеже съмъ предизвиканъ отъ г. Дир. на Финан. Тия мѣрки сѫ намѣсто да държимъ смѣтка на хората, кои колко плащатъ на Деде-агачь и Бургасъ, много по хубаво щеше да бѫде да кажемъ на производителитѣ на тия спиртливи питиета, да не плащатъ данъкъ. Сега казватъ, че царува правото на посилний, то ако е по-силна Портата въ своята империя да му земе колкото гюмрюкъ иска. Тукъ можатъ селенитѣ, или азъ който съмъ по-силенъ, можемъ да удушимъ въ селото тоя бирникъ, който е дошелъ да събира данъкъ, на основание на сѫщий резонъ. Нъ понеже това не е пѫтно да стане въ тѣзи врѣмена, азъ предлагамъ да се даде на турското правителство да разбере, че и нии сме въ състояние да не плащаме данъкъ. Да помолимъ почит. Румелийско правителство, чрѣзъ което ни се съобщаваше, съ турското правителство, да се не шегува, ами да му расправи хубаво, че ний нѣма да държимъ смѣтка, а просто че нѣма да плащаме данъкъ, и то (тур. прав.) ако обича да си праща заптиитѣ, у насъ, да събиратъ данъка. Затова като подкрѣпямъ предложението на г. Аргириади, нека почит. правителство да внесе тая корреспонденция, да видимъ какъ е представенъ тоя въпросъ предъ турското правителство и да се отложи рѣшението на въпроса, слѣдъ изучването на тая корреспонденция, и наподиръ азъ ще направя своето предложение въ тая смисль, въ която сега говорихъ.

Директоръ на Финанциитѣ: Каза се тукъ, че правителството до нѣкадѣ признавало своята слабость; наистина, но то неизказа това на чужди хора, казва го на самото Събрание, което трѣбва да съдѣйствува на правителството за изравнение на разни въпроси. Съ това правителството искаше да покаже на важността на въпросътъ и поиска съдѣйствието на Събранието. Като се поглѣдне отъ тая точка зрѣние, то нѣма причини да се обвинява правителството че било слабо, като изказало безъ много рѣчи предъ г. г. Представителитѣ на народътъ положението на работата, за да може да размисли върху тоя въпросъ и да му намѣри исходъ.

Единъ отъ г-да представителитѣ каза, че иска да знае, какви аргументи е употрѣбило правителството, за да обори ония доводи, които изказва турското правителство. Не е много мѫчно да се оборятъ доводитѣ, понеже въпросътъ е много ясенъ. Правителството е казало ясно на Портата, че тоя аргументъ, по който тя облага нашитѣ произведения съ повторно акцизно право, нѣма никакво основание, нито въ законитѣ въ Империята нито въ наший Органический Уставъ, нито може въ него да се бърка въпросътъ за транзитното право. Правителството тоже каза на Портата, че ще защищава тоя законъ всѣкога, и неиска никога да отстѫпи отъ него. Нъ на това Портата нищо неотговари, — само мълчи.

Правителството като се грижи за защитата на своята слаба индустрия, пакъ е повдигнало въпросътъ; и азъ мога да дамъ отчетъ на почит. Обл. Събраніе, като представя

всичката тая коресподенция, отъ която може Обл. Събрание да се убѣди за положението на въпросътъ.

Г. Аргириядисъ каза, че правителството показало голѣмо небрежение и не защищавало индустрията. Това е съвършенно криво. Въ насъ се появиха фабриканти на алкохолнитѣ пития отъ двѣ години насамъ, и правителството имъ прави значителна отстѫпка, сравнително съ онія алкохоли, които дохождатъ отъ вънъ. Друго право се взима отъ онія лица, които докарватъ спиртливи питиета отъ вънъ, а друго отъ онія, които ги произвождатъ тукъ. Желателно бѣше да освободимъ съвършенно тия послѣднитѣ отъ акцизното право, нъ боя се, да не побъркаме съ това въпросътъ още повече; защото щомъ освободимъ тѣзи алкохоли, които отиватъ за турско, то тамъ ще кажатъ: «Вий като не взимате правото за тѣхъ, то азъ ще взема". За това правителството желае да рѣши основно цѣлий въпросъ. Нъ ако Събранието иска да раздѣли въпросътъ, то правителството тоже не се противи. Тъй като правителството желае да се развие у насъ тая индустрия, много ми е жално като чувамъ Г. Аргириядисъ да казва, че правителството правило зло на индустрията. Това е съвършенно неправилно, и азъ бихъ желалъ да каже г. Аргириядисъ, въ кой случай е станало това.

Азъ пакъ казвамъ, че правителството солидарно съ Събранието ще може най-лесно да рѣши въпросътъ. Нѣкои отъ Г. Г. предговорившитѣ казаха, че можемъ да спремъ данъцитѣ, които плащаме на Портата. Правителството не иска да предсѫди въпросътъ; само за дължность считамъ да кажа, че тоя въпросъ взема политическо направление. Има споредъ Орг. Уставъ една харта, отъ която се вижда, че трѣбва да ни се предадатъ пѣколко села отъ Турция, нъ Портата просто не иска да ги предаде. И тоя въпросъ се смѣсва съ предишний.

Говори се въ това Събрание, че трѣбва да задьржимъ една часть отъ данъцитѣ. А тоя въпросъ не зная, да ли нѣма да поощри положението. Вопреки законитѣ на нашата Автономна Область, Портата не казва нищо друго, освѣнъ, че тя *не иска*. Правителството не сподѣля съ взглядоветѣ на Портата, нъ дьржи тия въпроси висящи, за да може своеврѣменно да спомогне да се разрѣши работата.

Отецъ Тилевъ: Нѣмамъ освѣнъ да благодаря на Г. Янколова, гдѣто повдигна тоя въпросъ, който е на разисквание, и азъ бѣхъ желалъ всичкитѣ ми събратия да взематъ участие въ това сериозно дѣло. Може би доходитѣ, които излизатъ за въ полза на нашитѣ областни ковчежничества, не сѫ толкова важни, нъ трѣбва да погледнемъ на въпросътъ отъ съвършенна друга точка зрение Като си присвоява Портата едно право съвършенно неумѣстно, съ това тя нарушава явно основний законъ на Областьта, който тя е подписала; тукъ вече се нарушава едно наше сѫществено право. Това сѫ важни въпроси, които всѣкога, когато се испречватъ предъ очитѣ на Обл. Събрание, или предъ цѣлото население, стоятъ като Дамокловъ мечь на всички ни надъ вратътъ. То е едно незачитание на основний законъ, както и въпросътъ за споменѫтитѣ села.

Вторийтъ въпросъ, който заслужва сериозно разисквание, е именно въпросътъ, когото разискваме сега. И всѣкога, когато тия два въпроса се испречватъ предъ насъ, ний можемъ да видимъ пълното безсилие на Ист. Румелия. Тукъ се съсипва свободата на Румелия. Първо ми е дума за селата, които не се отстѫпватъ, и послѣ дохожда въпросътъ за нашитѣ произведения.

Азъ съмъ доволенъ отъ обясненията, които даде официялната трибуна по тоя въпросъ, нъ ний изобщо неможемъ да бѫдемъ доволни, ако се остави тоя въпросъ безъ всѣко рѣшение. Всички трѣбва да запазваме нашитѣ права и нашата свобода, защото постепенно,

ако испущаме такива въпроси, за които би трѣбвало да се вематъ по-енергически мѣрки, то ний съ отвличанието на дѣлата, показваме една слабость, която може да ни доведе въ безисходенъ пѫть.

Къмъ мнѣнието на Г. Бояджиева, мога до нѣкѫдѣ да се присъедина; нъ преди това, ще подкрѣпя предложението на Г. Бъркалова, да се прегледа всичката кореспонденция, чрѣзъ една особенна комисия, избрана отъ Събранието, за да можемъ да вникнемъ въ сѫщността на работа. Желалъ бихъ, почитаемото Събрание въ тая сессия да избере една комисия за изучването на тоя въпросъ, както предлага Г. Бъркаловъ и да не бързаме да вземемъ рѣшение, преди да узнаемъ, въ сѫщность дѣлото какъ е.

К. Величковъ: Въпросътъ, когото повдигна Г. Янковъ, е много важенъ и заслужва сериозно разисквание. Нъ за да се изучи добрѣ, трѣбва предварително да се види корреспонденцията водена по него, между нашето правителство и В. Порта. Не се касае само да констатираме това право, нъ трѣбва да намѣримъ срѣдство, какъ да накараме В. Порта да се откаже отъ тоя произволенъ начинъ на дѣйствие, който наниса такъвъ ударъ на нашата винарска търговия. А това неможе да стане, освѣнъ да се изучи тая корреспонденция.

Г. Директорътъ каза, че се водяли преговори между В. Порта и нашето правителство. Нъ какви сѫ тѣзи преговори, той не казва; само казва, че нашето правителство е настоявало на това; нъ какво е казала В. Порта, него незнаемъ. Азъ зная, че единъ пѫть се достигна до извѣстно споразумѣние и че Портата е приела нашитѣ спиртове, които идатъ презъ нейната граница да не плащатъ нищо, стига да се приеме нѣкоя мѣрка, за да се избѣгне контрабандата на спиртнитѣ произведения отъ нашата область. За това нищо не каза г. Директорътъ. Ний трѣбва да знаемъ, въ какво състояние се намиратъ тия преговори. Да видимъ какво е направило правителството и да го накараме да направи това, което не е направило до сега. Послѣ да помислимъ за срѣдства по-енергически, ако не се съгласи В. Порта да признае нашитѣ права. Може би да бѫдатъ тѣзи срѣдства такива, каквито ги предлага г. Бояджиевъ, а може да бѫдатъ и други. Нъ за сега, като не е изученъ въпросътъ, не е добро да приемаме тия предложения изведнажъ; защото може да не ни доведатъ до нищо. Нека изберемъ една комиссия, която да изучи всички тѣзи предложения и тая керреспонденция, и като дойде до едно заключение да каже въ Събранието: еди-какво сме изучили; и ний като одобримъ това, да го одобримъ едногласно, за да иматъ нашитѣ рѣшения оня авторитетъ, който може да имъ даде единодушната воля на представителството, когато се касае до защитата на нашитѣ права.

Азъ бихъ могълъ, както много други наши събратия, да направя натяквание на нашето правителство. И азъ зная, че не е имало доволно енергия, че е работило канцелярски, да пише и прави резолюции на бумагитѣ, както въ всѣки други случаи; защото, за жалость, имаме правителство повече бумажно, отколкото правителство d' action. Нъ не е врѣме сега да укоряваме правителството, ами да глѣдаме да рѣшимъ въпросътъ тъй, както го изисква Ор. Уставъ и нашитѣ интереси. За това подкрѣпямъ предложението на комисията, да се избере една особна комисия за изучване на въпросътъ, и да направи своето предложение слѣдъ 4—5 дена.

Хр. Христовъ: Г. Директорътъ на Финанциитѣ, по поводъ на запитването, скромно исповѣда, че той е изчерпалъ всичкитѣ срѣдства, като е писалъ, разписалъ и сега обѣщава, че всичката корреспонденция ще я предложи предъ нашитѣ очи, за да

видимъ, че е направилъ своята си длъжность Тая исповѣдь, както ще видимъ въ тая сессия тоже отъ кореспонденцията, относително въпросътъ съ Бонхолдеритѣ за исплащанието на старитѣ дългове, иде до тамъ да ни убѣди, че ний трѣбва да плащаме на ония, които иматъ право да искатъ нѣщо отъ насъ, а нашитѣ права да останатъ всѣкога пренебрегнати. Това прави контрасъ между тѣзи два случая.

Г. Бояджиевъ прави едно предложение, съ което мисли да се постигне изискуемата цѣль. Азъ мисля, че такъво предложение не е практично. Има друго срѣдство къмъ което въ такива обстоятелства може да се прибѣгне. Такова неспоразумѣние става и между царства независими едно отъ друго, нъ не се прибѣгва изведнажъ къмъ сила. Има право, което се казва „право на репресали“.

Ний имаме да защищаваме нашитѣ производители, които се намиратъ обезправдани, когато провождатъ стока вънъ отъ Областьта. Ний можемъ да ги защитимъ съ това, като положимъ такъвъ акцизъ на произведенията, които идатъ отъ вънъ, какъвто се налага вънь на нашитѣ произведения. При всичко че имаме фабрики за спиртъ, нъ все пакъ дохожда много спиртъ отъ Европа. Ний можемъ да наложимъ на тоя спиртъ една такава тарифа, която да накара и Европейцитѣ да се оплачатъ. Тогава можемъ да кажемъ, че ний за защита на нашата индустрия, правимъ това. И тогава може да се повдигне въпросътъ.

Азъ обаче нѣма да направя никакво предложение, понеже има друго предложение, да се възложи работата на една комисия, и ако се приеме това предложение за комисия, азъ го подкрѣпямъ.

Х. Д. Х. Бояджиевъ: Нѣкои отъ моитѣ събратия, въ говорението си, искаха да натякватъ на правителството; но азъ мисля, че г. Янколовъ, не е направилъ тая интерпелация, за да натяква на правителството, нъ само за това, за да се рѣши въпросътъ както трѣбва да се разрѣши, споредъ духътъ и буквата на Ор. Уставъ. Мнозина казаха, че още не сме видѣли кореспонденцията, и г. Величковъ и другитѣ предлагатъ, да се разглѣда кореспонденцията, изъ която ще се види, да ли Правителството е направило всичко, което трѣбва да направи. А сега нѣкои натякватъ на Правителството, че то нищо не е направило; нека почакатъ г-дата, да видимъ, какво ще намѣри комисията.

Като се съгласявамъ съ г. Величкова и Отецъ Тилева, и като мисля, че по-добрѣ е да се назначи една комисия, за да испита тѣзи работи, то немога да не забѣлѣжа, че предложенията, които правятъ отъ друга страна г. Бъркаловъ и г. Христовъ, ми се виждатъ малко по-непрактични. Тѣ казватъ, че на произволътъ трѣбва да се отговори съ произволъ, на беззаконието съ беззаконие; и най-сетнѣ свършватъ, че ний по-добрѣ да неплащаме никакъвъ данъкъ. А това ще бѫде една съвсѣмъ остра мѣрка, която незная, да ли ще се вземе нѣкой пѫть като разумна. Онова, което сме задължени да плащаме по силата на единъ законъ, трѣбва да го плащаме, и ако вземемъ сега такова едно рѣшение, то на него ще се чудимъ и ние и самото правителство. (Единъ гласъ: Не се предлага.) Ний можемъ, като виждаме, че нашитѣ спиртливи питиета се облагатъ съ данъкъ, да облагаме и ний чуждитѣ нъ тогава наистина правителственната каса ще взема пари като облага, а нашитѣ търговци все ще губятъ. За това мисля, че туй нѣщо неможе да се уравновѣси по тоя начинъ, като правителството взема, а търговцитѣ плащатъ. Азъ съмъ съгласенъ, да се избере една комисия, която да прегледа всичката кореспонденция и да ни достави единъ подробенъ докладъ, за да знаемъ, какъ е вървяла работата.

Аргириадисъ: Директора на Финанциитѣ ми дава нѣкои думи на уста, които

азъ не казахъ. Той напримѣръ каза, че азъ обвинявамъ правителството че неподпомагало на индустрията. Това не сѫществува, но азъ казахъ, че правителството не се грижи за да може да се организира това нѣщо; искатъ отъ мень да имъ приведа доказателства, че правителството дѣйствително не се грижи за индустрията, но какво по-голѣмо доказателство да имъ дамъ освѣнь самитѣ работи? Ние вече петь години неможе да искараме нашитъ вина, какво по-голѣмо доказателство иска правителството? Сетнѣ казва, че правителството дава нѣкакви привилегии на спиртнитъ питиета, но това не е тъй. Споредъ закона трѣбва да зема отъ спиртнитѣ питиета 10%, нашиятъ спиртъ струва 2 — 3 гр. оката. Слѣдователно трѣбва да се зема мито 20—30 пари на оката. Второ имаме вина, тоже се оцѣняватъ неправедно, мѣрата на виното оцѣнява правителството 10 гроша златни, когато тѣзъ вина се продаватъ за 6—8 гроша.

Това искахъ да кажа за обяснение на г-на Директора, който ми даде нѣкои думи на уста, които азъ не ги казахъ.

Дир. Финанц.: Сега когато говори по другъ языкъ, казва г нъ Аргирияди други думи, но когато говори по грьцки каза, че правителството небрѣжно глѣда въобще на работитѣ. Азъ сьмь разумѣлъ туй че нашето правителство на което се плаща, прави злѣ на индустрията; по български когато се изрази, виждамъ че той си оттегля думата.

Колкото за онова че правителството направило нѣкакви олекчения за домашнитѣ спиртни произведения, и въ това мисля че г-нъ Аргирияди се намира въ погрѣшка. Защото ако земе закона, споредъ който се облагатъ спиртнитѣ питиета, ще види че не трѣба да се зема споредъ стойностьта колкото костува спирта, но, отъ колко оки гроздие може да се произведе десятъ оки ракия; като се смѣтне това, тогава се прави оцѣнение, но при това не облагатъ се съ сѫщата цѣна мѣстни и външни спиртни питиета, но по-тѣжко сѫ обложени външнитѣ.

Имамъ още двѣ думи да кажа въ отговоръ на г-нъ представителя Величкова, който казва, че правителството не обясни всичкитѣ договори, които водило съ Високата Порта. Правителството каза много ясно, че този въпросъ нѣма сношение съ ония условия, които полага Портата.

Портиното правителство казва, че трѣбва да се уреди транситъ; а нашето правителство каза, че тозъ въпросъ нѣма никакво сношение съ въпроса за транзита. Каза тоже нашето правителство че въпросътъ за инспекции нѣма никакво сношение съ въпросътъ за спиртни питиета. Това го каза на Високата Порта. А Вис. Порта не отговори нищо.

Портата признава, че ние имаме право, нъ тур правителство казва че до когато неприемете инспектори, нѣма да ви удовлетворя, а че било нашето правителство отстжпило нѣщо, това не е вѣрно Дирек. на Финанцитѣ водила преговори отчасти съ правителството на непрямитѣ даждия. Правителството бѣше признало и по-рано и бѣше казало, че като излѣзе просто вино вънъ отъ Румелия, да не би да стане нѣкое злоупотрѣбление; и нашето правит. каза, че щомъ имаме надзоръ на желѣзничното управление, то ще даде гаранция да нѣма да ставатъ злоупотрѣбления, нъ види се защото въпросътъ има малко политическа острота, то началството на непрямитѣ даждия, като имало предъ видъ мнѣнието на Портата, не се впусна въ по-нататъшни договарания.

Д-ръ Янковъ: Отказвамъ се.

Хр. Гендовичь: Отказвамъ се.

Предсѣд.: Първото предложение е на г-нъ Аргирияди, и то е да се поискатъ преписитѣ съ Високата Порта. Това предложение се подкрѣпя отъ г нъ Бъркалова. Второ

предложение отъ г-на Отецъ Тилева, да се дадатъ тѣзи документи на комисията, която да докладва на Събранието.

Х. Д. Х. Бояджиевъ: Азъ мисля да се възложи изучването на тази преписка на Бюджетарната комисия. (Гласове: Неможе.) Като възлагаме на комисията, трѣба да знаемъ на коя, за да не избираме нова.

Величковъ: Азъ мисля, че не трѣба да отстжпваме отъ избирание на нова комисия, защото то ще изисква само петь минути врѣме, и ние трѣба да изберемъ комисия измежду онѣзи г-да, които знаятъ най-добрѣ този въпросъ, и тѣзи като задължимъ специално да изучатъ този въпросъ, то сме повече сигурни че ще го изучатъ на врѣме. А финанциалната комисия е занята съ много други въпроси. Ние не трѣба да мислимъ, че щомъ се касае единъ предмѣтъ до финанциални работи, то трѣбало на финанц. комисия да се проводатъ. За такъвъ важенъ въпросъ, не трѣба да жалимъ врѣме, нъ да дадемъ въпросътъ на една комисия отъ 5 души, въ която да влезе най-напредъ г-нъ интерпелатора, и послѣ още нѣкой другъ депутатъ, за да приготватъ единъ рапортъ и да го представатъ на Събранието; а не виждамъ нужда да пратимъ това въ комисия, която има много работа, и дѣто може да има хора, които незнаятъ въ дѣйствителность този въпросъ.

Аргиридисъ: Азъ направихъ предложение, щото кореспонденцията, да се представи на бюрото, и азъ приемамъ сега новото предложение.

Ив. Гешовъ: Азъ зехъ думата за комисията. Ако би да приеме Събранието да се препрати въпросътъ на една комисия, която да го разглѣжда, ако би това предложение да се приеме, най-добрѣ би било да се не праща на никоя отъ сжществующитѣ комисии, нъ на една специална. Тя можеи най-хубаво да се състави отъ по единъ членъ отъ всички наши законодателни комисии, и най-хубаво ще бжде щото всички комисии да делегиратъ по единъ отъ своитѣ членове, онзи именно, който е най-компетентенъ да разсжждава върху този въпросъ, и по този начинъ да се състави една комисия, която да състави единъ рапортъ и да го представи на Събранието.

Д-ръ Янколовъ: Азъ мисля, че този начинъ на дѣйствие неще доведе добръ резултатъ, защото вече веднашъ го практикувахме тъй, нъ не дойдохме до никакъвъ резултатъ. По-добрѣ ще бжде, да се избере една специална комисия направо.

Ив. Гешовъ: Азъ мисля, че памятьта на г-нъ Д-ра Янколова трѣбва да го лжже, защото не само единъ пжть се е прибѣгвало къмъ туй срѣдство, напротивъ въ парламентарната дѣятелность на нашето Събрание по-многото пжти се съставяше комисия, въ която бѣха делегирани по единъ членъ отъ сжществующитѣ комисии, и това е предвидено въ Вжтрѣш. Правилникъ.

Д-ръ Янколовъ: Именно върху този начинъ на дѣйствие, което бѣхъ предложилъ азъ, когато бѣше въпросъ за прегледване на Правилника, имамъ да кажа, че тазъ комисия никакъ не се състави.

Предсѣд.: Отецъ Тилевъ има да прочете своето предложение.

От. Тилевъ (Чете):

Областното Събрание, преди да вземе рѣшение по интерпелацията на Д-ръ Янколова, рѣши, да избере една особенна петочленна комисия, която да изучи цѣлата кореспонденция, водена по тоя въпросъ, и слѣдъ като чуе нейний рапортъ, тогава да се произнесе окончателно върху предмѣтний въпросъ.

Предсѣд.: Подкрѣпя ли се предложението на Отецъ Тилева? (Да). Които сж за

това предложение да станатъ прави (Болшинство). Желае ли Събранието сега да се пристжпи къмъ избора? (Желае).

Гешовъ: Азъ направихъ друго предложение.

Предсѣд.: Прие се че отъ 5 члена ще бжде комисията.

Гешовъ: Азъ може да дамъ друго тълкувание на работитѣ.

Предсѣд.: Предъ Събранието имаме предложение на Отецъ Тилева, което се прочете, подкрепи се и се прие, тъй щото предложението на г-на Гешова пада. Давамъ 5 минути отдихъ.

(Слѣдъ отпускъ).

(Четатъ се бюлетинитѣ.)

Предсѣд.: Гласували 35 души. Абсолютно вишегласие 18. Резултата на гласуването е слѣдующий: г. Бояджиевъ 32, Д-ръ Янковъ 31, Груевъ и Петракоглу 27 и Христовъ 20 гласа. Тия сж избрани съ абсолютно вишегласие.

На вторий днев. редъ е запитването на г Аргирияди.

Г. Аргирияди има думата, да развие запитването си.

Аргирияди: Отлагамъ го, понеже нѣма надлѣжний директоръ.

Предсѣд.: На 3 днев. редъ е запитването на г. Тонджорова.

Г. Тонджоровъ има думата.

Ив. Тонджоровъ: И азъ сжщо отлагамъ запитването, понеже нѣма на официалната трибуна надлѣжний директоръ.

Х. Д. Х. Бояджиевъ: Азъ мисля, че, ако за това се отлагатъ запитвания, че нѣмало тукъ представителитѣ на правителството не е нуждно; тѣ сж вънъ и чакатъ, понеже мислятъ, че гласуваме.

Предсѣд.: Тъй като бюрото незнае да ли чакатъ, затова неможе и да се развиятъ запитванията.

Дневний редъ е изчерпанъ.

Като е изчерпанъ днев. редъ, то и засѣданието ще се затвори, за това моля г. г. представителитѣ да отидатъ въ комисиитѣ.

Желае ли нѣкой да се тури нѣщо на днев. редъ за идущето засѣдание?

С. Стефановъ: Азъ желая да се тури на днев. редъ едно мое запитване, именно: има ли намѣрение правителството да внесе нѣкои законопроектъ за прекратяването на пожаритѣ въ селата?

Предсѣд.: Приема ли Събранието да се тури на днев. редъ това запитване? (Приема се).

Понеже се приема, моля г. Стефановъ да го даде писменно.

По-напредъ турямъ на днев. редъ прочитанието на рапорти.

Костовъ: Искамъ да се тури на днев. редъ едно мое запитване, именно: Отъ нѣкое врѣме насамъ мълвата и печатътъ разнасятъ досушъ обезспокоителни свѣдения за Садовското Училище, като за смутове, безрѣдия, неприложение на програмата, слабъ надзоръ надъ ученицитѣ, и др. Истина ли сж тѣзи свѣдения, и какви мѣрки е зимало правителството, или ако не е зимало още, какви мисли да земе?

Предсѣд.: Приема ли Събранието, да се тури на днев. редъ това запитване? (Приема се).

Желае ли нѣкой да направи нѣкакво предложение за днев. редъ?

На първий днев. редъ е прочитание рапорти отъ законодателнитѣ комисии; на 2-й запитването на г. Аргириади; на 3-й запитването на г. Тонджорова; на 4-й запитването на Стефанова и на 5-й запитването на г. Костова.

Х. Д. Х. Бояджиевъ: При тия нека се тури още едно разяснение, което е или погрѣшка на практиката която миналата година сж имали, или погрѣшка на правилника. Въ правилника единъ членъ казва: че специалнитѣ комисии сж 4, първата разглѣдва законопроектитѣ произходящи отъ Дир. на Вжтр. Дѣла и Дир. на Милицията и Жандармерията; втората законопроектитѣ отъ Дир. на Правосждието; третята отъ Дир. на Просвѣщението и четвъртата отъ Дир. на Общ. Сгради. Сега глѣдаме, че комисията, която се занимава съ законопроектитѣ отъ Просвѣщението, възъ нея сж оставени и законопроектитѣ отъ Милиц. и Жандармерията. Да ли е погрѣшка въ правилника или завчера като правихме избори за комисиитѣ, нии сме погрѣшили?

Предсѣд.: Бюрото като е зело предъ видъ досегашната практика и като мисли, че нѣма направена погрѣшка, до сега е тълкувало тъй; и мисли, че законопроектигѣ по Милицията и Жандар. трѣбва да се пращатъ на комисията за Народното Просвѣщение. Тъй като тая комиссия има по-малко работа, може да се прибави да глѣда и законопроектитѣ отъ другитѣ дирекции. А понеже не сж пристигнали отъ Милицията законопроекти, за това и бюрото дьржа тая работа така. Ако желае Обл. Събрание да разисква въпроса, то може когато дойдатъ законопроети отъ Милицията. Ако ли желае и сега може да се произнесе.

Х. Д. Х. Бояджиевъ: Самъ г. Предсѣдателя мисли, че щомъ дойдатъ законопроектитѣ отъ Милицията и Жандармерията, може тогава да се размисли, нъ може тогава да имаме по-важна работа и рѣшаването на тоя въпросъ може да ни отнеме много врѣме, за това по-добрѣ или сега да се произнесе Събранието или утрѣ да се тури на днев. редъ и да се свърши. Азъ отъ практика зная, че всичкитѣ законопроекти отъ Милицията и Жандармерията се разгледваха отъ комисията за Просвѣщението (Гласове: и сега е тъй). А споредъ правилника, както и по-горѣ казахъ, е друго-яче. Азъ мисля, че както и да се е практикувало това, пъ тъй като комисията за Вжтр. Дѣла има повече свръска съ законопроектитѣ на Милицията и Жандармерията, то и по-легално би било да се разглѣдватъ законопроектитѣ отъ комисията за Вжтр. Дѣла, отъ колкото отъ комисията за Просвѣщението. Какво общо има Просвѣщението съ Милицията и Жандармерията, азъ не зная. Понеже Жандармерията е турена подъ надзора на Дир. на Вжтр. Дѣла, която е и глава на полицията, слѣдователно може да се предполага, че по-добрѣ би било, ако тия законопроекти се глѣдаха отъ тая комисия. Защото въ комисията за Просвѣщението избираме хора, които се занимаватъ съ просвѣщение. За това какво ще разбератъ тѣ отъ Милиция? Но предполага се, че членоветѣ на комисията за Вжтр. Дѣла повече разбиратъ отъ милиция и жандармерия, тъй като въ тая комисия има и префекти.

Предсѣд.: Тогава когато станаха изборитѣ за комисиитѣ, така стана. Отъ протокола ще се види, че Събранието е избрало комисията за Просвѣщението, тъй сжщо и за Милицията и Жандармерията. (Гласове: така).

Правите ли предложение г. Бояджиевъ?

Х. Д. Х. Бояджиевъ: Азъ мисля, че това, ако е грѣшка на Събранието, то да се земе за право това, което казва чл. 15 на Вжтр. Правилникъ.

К. Величковъ: Азъ мисля, че това предложение и усилие, което прави г. Бояджиевъ, че едно било право, а друго не, е съвсѣмъ безполезно; защото азъ мисля, че презъ цѣлата сесия не ще да се представи нужда, да разискваме единъ въпросъ по Милицията и Жандармерията.

Предсѣд.: Г. Бояджиевъ има думата.

Х. Д. Х. Бояджиевъ: Отказвамъ се.

Предсѣд.: (Звъни.) Засѣданието се затваря.

(Конецъ въ 3 $^1/_2$ часа)

Предсѣдатель: **Д-ръ Г. Хакановъ**

Подпредсѣдатели: **Д. Юруковъ**, **Д-ръ Янколовъ**

Секретари: **Костовъ**, **Стоиловъ**

Началникъ на стенографическото бюро **А. Безеншекъ.**